

— obciążenie kosztami stronę skarżącą w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 z poniższych względów:

1. Sąd przeczy sobie, uznając, że istnieje wizualne podobieństwo, a zarazem negując, że oznaczenia są podobne na płaszczyźnie wizualnej;
2. Sąd błędnie potwierdził, nie wprowadzając żadnych niuansów, podnoszoną różnicę konceptualną ocenioną przez Izbę Odwoławczą;
3. Sąd popełnił błąd, ponieważ przeanalizował zachowania nabywczycy w kontekście badania podobieństwa oznaczeń, zamiast zająć się tym zagadnieniem w momencie dokonywania całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
4. Sąd błędnie stwierdził, że kolidujące ze sobą oznaczenia nie są podobne, mimo że uznał ich przeciętne podobieństwo na płaszczyźnie fonetycznej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 kwietnia 2018 r. w sprawie T-271/10 RENV, H/ Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 21 czerwca 2018 r. przez H

(Sprawa C-413/18 P)

(2018/C 341/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: H (przedstawiciel: M. Velardo, avvocatessa)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 11 kwietnia 2018 r. w sprawie T-271/10 RENV, H/Rada Unii Europejskiej w zakresie, w jakim oddalono nim skargę wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 kwietnia 2010 r., podpisanej przez szefa personelu Misji Policijnej Unii Europejskiej, na mocy której wnosząca odwołanie została przeniesiona na stanowisko „Criminal Justice Adviser – Prosecutor” w biurze regionalnym w Banja Luce (Bośnia i Hercegowina) oraz ewentualnie decyzji z dnia 30 kwietnia 2010 r., podpisanej przez szefa misji, o którym mowa w art. 6 decyzji Rady 2009/906/WPZiB z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie Misji Policijnej Unii Europejskiej (EUPM) w Bośni i Hercegowinie (BiH) ⁽¹⁾, oraz w zakresie, w jakim oddalono jej żądanie o wypłatę odszkodowania ze względu na niezgodność wspomnianych decyzji z prawem.
- rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, oraz ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji kosztami postępowania w sprawie C-455/14 P oraz kosztami niniejszego postępowania

Zarzuty i główne argumenty

- Wnosząca odwołanie twierdzi, że doszło do naruszenia art. 216 regulaminu postępowania przed Sądem oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok został wydany przez izbę złożoną częściowo z tym samych sędziów, którzy wydali postanowienie, które zostało następnie uchylone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- Odnosnie do uprawnień szefa misji do wydawania decyzji związanych z przeniesieniem personelu oraz roli, jaką odgrywa państwo członkowskie pochodzenia w kontekście przeniesienia oddelegowanego pracownika, wnosząca odwołanie twierdzi, że doszło do naruszenia art. 61 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości w zakresie, w jakim sąd pierwszej instancji nie uwzględnił rozstrzygnięcia w sprawie przekazanej mu do ponownego rozpoznania przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości.
- Przeinaczenie dowodów
- Naruszenie prawa do obrony oraz równego traktowania w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie nie została wysłuchana na okoliczność pewnych dokumentów oraz uwag na piśmie przedstawionych przez Radę w ramach postępowania w pierwszej instancji.
- Naruszenie art. 134 § 1 regulaminu postępowania w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie obciążono kosztami sprawy C-455/14 P, która została rozstrzygnięta na jej korzyść.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 322, s. 22.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 23 kwietnia 2018 r. w sprawie T-561/14: European Citizens' Initiative One of Us i in. / Komisja Europejska, wniesione w dniu 26 czerwca 2018 r. przez European Citizens' Initiative One of Us

(Sprawa C-418/18 P)

(2018/C 341/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Citizens' Initiative One of Us (przedstawiciele: P. Diamond, Barrister, R. Kiska, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rzeczpospolita Polska, Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 23 kwietnia 2018 r. w sprawie T-561/14;
- stwierdzenie nieważności komunikatu Komisji COM(2014) 355 final wydanego w dniu 28 maja 2014 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd błędnie zastosował art. 117 TEU, w związku z art. 11 ust. 4 TEU, art. 24 TFEU i rozporządzeniem 211/2011⁽¹⁾; wykonywanie przez Komisję uprawnień dyskrejonalnych winno być spójne z celami europejskiej inicjatywy obywatelskiej. W wyroku Sąd nie uwzględnił celu prawnego rozporządzenia, czyniąc je w konsekwencji martwą literą prawa.

Po drugie, Sąd błędnie uznał, że w komunikacie COM(2014) 355 final⁽²⁾ Komisja oddzielnie przedstawiła prawne i polityczne wnioski, zgonie z wymogami rozporządzenia (UE) No 211/2011.

Po trzecie, Sąd nie poświęcił analizie komunikatu Komisji COM(2014) 355 final, wymaganego poziomu wnikliwości, poddając go jedynie badaniu ograniczonemu do oczywistych błędów.